

Летецът отъ каль

Въ южна Франция, въ Провансъ, недалечъ отъ Марсилия, се гуши въ варовитите скали малкото селце Льо Боксъ. То има 200 – 300 жители, стара църква, която прилича на замъкъ, и старъ замъкъ, кацналъ на височината

като орлово гнѣздо. Селяните на това село сѫ познати като голѣми раздорници. Нѣколко столѣтия вече тѣ сѫ въ непрекъсната вражда съ своите съседи отъ северъ, изтокъ и западъ. Минаватъ години. Тая лоша слава на селцето се забравя, то отново става известно — вече по цѣлия свѣтъ: въ неговата околност намѣрили особена глина, отъ която се добива металът алуминий. По името на селцето глината била наречена бокситъ.

Химиците знаятъ отдавна за съществуването на метала алуминий. Но тѣхните усилия да го извлѣкатъ отъ рудата отиватъ напусто. Тридесетъ години тѣ се мѣчатъ да добиятъ алуминий отъ боксита. Изследванията се правятъ отъ англичанина Хъмфри

Алуминиятъ е познатъ едва отъ сердата на минералия вѣкъ. Откритъ е отъ германския химикъ Вьолеръ, а по фабриченъ начинъ е добить отъ френския химикъ Сенъ Клеръ Девилъ.

Алуминиятъ не съществува ви свободно състояние. Въ природата се намира въ съединение, главно като бокситъ.

Деви, отъ немеца Вьолеръ и отъ французина Сенъ Клеръ Девилъ. Въ 1827 година Вьолеръ добива алуминий въ чисто състояние, но минаватъ още близу тридесетъ години, докато Сенъ Клеръ Девилъ